

Jaana Wessman

Lääkäri, vanhempi ja asialliset hommat

Kukaan lääkäri ei halua olla keskivertoa huonompi lääkäri, eikä kukaan vanhempi halua olla keskivertoa huonompi vanhempi. Se on oikein, mutta siinä on myös lääkärivanhemmuuden dilemma.

Lastenpsykiatrikollega Jari Sinkkonen arveli Lääkärilehden jutussa vuonna 2013, että paljon puhuttu tutkijapula johtuisi siitä, että uudet lääkärisukupolvet ovat tulleet järkiinsä. Hän kehotti meitä edelleenkin miettimään, tarvitaanko ihan kaikkea täysillä juuri nyt vai voisiko asunto olla halvempi, työ osa-aikaista tai väitöskirja toteutua vähän myöhemmin.

Neuvossa tuli tiivistettynä nykyvanhemmuuden ydinolemus. Yhden asian ihmisiä ei tässä puuhassa paljoa arvosteta. Työnarkomaani, ortorektikko ja läheisriippuvainen ovat sanoja, joita käytetään (epälääketieteellisesti) ihmisistä, jotka priorisoivat. Kunnon ihminen ei priorisoi vaan yhteensovittaa: hän on kaikessa vähintäänkin keskinkertainen ja useimmissa asioissa hyvä. Lääkärikunnassa nämä asiat jostain syystä korostuvat. Miksi?

Työ on toki vaativaa ja vie paljon henkistä energiaa, vaikka sitä tekisi osapäiväisestikin. Kaikki työnantajat eivät lämpene himmailulle, eikä erikoistumiskoulutus useimmilla aloilla paljoa kysele, sopisko nyt tehdä töitä vai ei. Työ ja lapset vaativat samankaltaista jatkuvaa panostusta. Vaikka työaika olisikin osapäiväinen ja lapset välillä päiväkodissa, mielestä ne eivät kokonaan poistu. Mahdollisuudet priorisoida, anteeksi siis yhteensovittaa, ovat rajalliset.

Osansa on kuitenkin silläkin, että lääkäreiksi vaikuttaa valikoituvan paljon ihmisiä, jotka saavat iloa hyvin tehdystä työstä ja muiden tyytyväisyydestä ilman, että siitä erikseen kohtuullisen kuukausipalkan päälle palkitaan. Ja hyvä niin. Tuskin kukaan meistä haluaisi itsekään käydä lääkärillä, jonka motivaatio on ulkoisista tekijöistä kiinni. Seuraus kuitenkin on se, että

lääkärikunta on pitkälti sujuvasti sosiaalisiin normeihin solahtavaa, miellyttämisenhaluista porukkaa, joka haluaa tehdä työnsä aina hyvin työpaikan lisäksi myös kotona ja leikkipuistossa, päiväkodin myyjäisissä, koulun vanhempainyhdistyksessä, taloyhtiön hallituksessa, golfkentällä, partiolippukunnassa sekä purjeveneessä.

Tässä vaiheessa kolumnistin pitäisi tietysti esittää näppärä ratkaisu näihin ongelmiin. Mitä olet yhtä aikaa ilman stressiä ja vaivaa lääkäri, vanhempi ja rento oma itsesi? Kolumnisti kuitenkin on erikoistuva lääkäri, jolla on kaksi alle viisivuotiasta lasta, kunnallinen luottamustoimi ja tutkimusprojekti. Väitöskirja on tehty vanhempainvapailla. En minä näistä mitään tiedä.

Vain yksi neuvo siis: olkaa hyviä lääkäreitä ja hyviä vanhempia, menkää taloyhtiön hallitukseen ja käykää viisi kertaa viikossa lenkillä siksi, että se on teistä *oi-kein* tai tuottaa teille *iloa* – mieluiten molempia. Älkää tehkö yksinkertaisimpiakaan arjen valintoja jossitellen sitä, mitä muut ihmiset mahtavat teistä ajatella. Lääkärivanhemmalla riittää asiallisissakin hommissa ihan tarpeeksi tekemistä. Ne hoidetaan, ja muuten ollaan kuin Ellun ka-

nat. ■

JAANA
WESSMAN

